

diferent. El cup sembla una illa ja que els murs d'obra de la bassa han estat enderrocats per a fer passar la canonada d'aigües fecals cap a la depuradora.

Antiguament, quan el molí encara funcionava, les aigües que feien moure la roda no es llençaven directament cap al riu Segarra sinó que per sèquia anaven a l'assut que encara avui podem veure al riu de la vilanova (FOTO 2) i, vorejant la marge dreta del riu, arroplegaven les aigües del segon dels molins -el Molí de la Roca"- i continuaven riu avall fins trovar un altre molí.

Travessem el riu de Les Coves i anem per la riba esquerra. Veiem molt a prop de la vora dreta el segon dels molins que, com he dit abans, s'anomena "Molí de la Roca".

A les pedrons que hi ha al repeu del cingle de la Moreria veiem uns animals

(08.27). Són ànecs -diu en Carles Valls, persona entesa en l'art de la caça. En Davi i ell mateix se'n van a veure'ls però els ànecs s'amaguen ràpidament. Tornen i diuen que n'han vist cinc de grans i dos de més petits.

Ens agrupem tots una altra volta (serà la darrera) i a quarts de nou (08.34) passem pel "pinaret". Hi ha uns tolls al riu, on s'amaga un altre ànec. També des del riu mirem la "cova de la Solana", però sense pujar fins ella.

I, cinc minuts més tard (08.39), apleguem al "molí de l'Om" (FOTO 3). És el tercer del nostre compte. En Davi i jo anem a la riba dreta, pugem fins la bassa i mirem el cup.

D'ençà d'aquest moment, mentrestant en Davi i jo observem el molí, els altres set membres del grup -com si els hagués picat la mosca- ens fugen i

ens prenen uns centenars de metres d'avantatge que nosaltres dos ja no podem recuperar.

Des del "Molí de l'Om" surten dues sèquies: l'una va per la marge dreta del riu i l'altra, aprofitant l'assut que hi ha al costat del molí, travessa el riu i discorre per la marge esquerra.

Per damunt de l'assut anem cap a la riba esquerra i caminem pel costat de la sèquia. Passem per unes sorts de garrofers i figueres ermes mentre veiem, a l'altra vora del riu, les restes del canal de la marge dreta (FOTO 4).

A tres quarts i mig de nou (08.52) arribem al quart molí: el "Molí de la Troneta". Dins de l'antiga bassa hi ha ametllers. En Tomàs Forès, company de lleva i excel·lent caçador, m'explicava mentre ens preniem "una cubata" (com diu el taverner en Miquel Vilallonga) amb en

Jaume Vilallonga a la Pista de La Ravaleta, que fins no fa gaire temps encara conreaven aquest ametllerar.

Mirem el cup i ens trobem amb una sorpresa: no és pas vertical sinó inclinat! (FOTO 5). Hi ha un nombre: és el 1786. Del cup surt una perera. Al costat hi ha una altra bassa amb ametllers, una petita olivera (un "empelt") i una piqueta d'aveall amb la barraca assolada (FOTO 6). Sota una volta gairebé hemisfèrica (encara que alguns, equivocadament, li diuen cupuleta) es troba el molí (FOTO 7). A la llinda podem llegir -malament- "Vte. Moliner y María Bayarri Año 1786".

Segurament són els noms de les persones que van aixecar aquest molí i la data de construcció (és a dir, deu anys després de la Declaració d'Independència dels Estats Units d'Amèrica). En aquesta data,

FOTO 5: El cup del "Molí de la Troneta" amb l'any de construcció: 1786

FOTO 7: El "Molí de la Troneta": la llinda i la volta hemisfèrica

FOTO 6: La piqueta i la barraca de l'aveall dins de la bassa del "Molí de la Troneta"

FOTO 8: La sèquia tallada a la roca